

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Nds/21/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200592
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:5012200592.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu D., bytom N., zastúpenému advokátskou kanceláriou Ondrejka & Partners, s. r. o., so sídlom J. Kozáčka 5, Zvolen, proti žalovanému Personálnemu úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky, so sídlom Demänová 389, Liptovský Mikuláš, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného číslo 579 z 24. januára 2012, veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/81/2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu o d m i e t a .

Nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci n i e j e dôvodný.

Odôvodnenie

Žalobca podal dňa 25.11.2009 na Krajský súd v Banskej Bystrici žalobu domáhajúc sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo 579 z 24. januára 2012, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na nové konanie, ako aj náhrady trov konania.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 17. júla 2012, č. k. 24S/16/2012-26 vec podľa § 250d ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) postúpil Krajskému súdu v Žiline ako súdu miestne príslušnému. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 246a ods. 1 OSP majú za to, že miestna príslušnosť v danej veci sa riadi všeobecným súdom žalovaného, nakoľko žalovaným je správny orgán, ktorý nemá pôsobnosť pre celé územie Slovenskej republiky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.07.2012 a dňa 13.08.2012 bol spis postúpený Krajskému súdu v Žiline.

Dňa 08.08.2012 podal žalobca napriek správnomu poučenou proti uzneseniu o postúpení veci odvolanie majú za to, že Personálny úrad Ozbrojených síl Slovenskej republiky je orgánom s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, na celom území Slovenskej republiky sa nachádza len jediný takýto úrad a súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď navyše v rozhodnutí absentuje akákoľvek úvaha súdu.

Krajský súd v Žiline s poukazom na ustanovenia § 105 ods. 3 (v spojení s § 246c ods. 1 OSP) vec dňa 24.09.2012 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o miestnej príslušnosti

nesúhlasiac s postúpením veci, pretože v zmysle § 246a ods. 1 OSP miestna príslušnosť sa v prípade preskúmania zákonnosti rozhodnutia orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky riadi všeobecný súdom navrhovateľa - žalobcu, a tým je podľa § 85 ods. 1 OSP a § 85a OSP všeobecný súd žalobcu. Výslovil názor, že pri prijatí výkladu, že sa u žalovaného nejedná o orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky by znamenalo, že všetky veci, v ktorých by vystupoval Personálny úrad Ozbrojených síl Slovenskej republiky ako žalovaný by spadali do vecnej a miestnej príslušnosti jediného súdu na Slovensku, a to Krajského súdu v Žiline; takýto výklad je pre Krajský súd v Žiline neprijateľný a považuje za účelné, aby sa na žalovaného nahliadalo obdobne ako na Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky alebo Slovenskú advokátsku komoru, kedy žaloby proti týmto orgánom prejednávajú všetky krajské sudy na Slovensku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodovanie o odvolaní (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a na konanie miestnej príslušnosti (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 105 ods. 3 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, odvolanie žalobcu je potrebné odmietnuť a že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci nie je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Od 01.10.2004 zmenou Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 428/2004 Z. z. je v správnom súdnictve opravný prostriedok prípustný, ale len ak je to výslovne ustanovené v piatej časti (§ 246c ods. 1 druhá veta). Výslovne ustanovené znamená určenie rozhodnutia (uznesenia alebo rozsudku), proti ktorým možno použiť opravný prostriedok, a aj prípadné určenie, ktorý opravný prostriedok je prípustný a ktorý je už vylúčený. Proti uzneseniu o postúpení veci z dôvodu vecnej a miestnej nepríslušnosti podľa § 250d ods. 2 OSP možnosť podať opravný prostriedok odvolanie výslovne upravená nie je.

Súdna prax sa ustálila na názore, že odvolanie proti uzneseniu o postúpení veci je potrebné odmietnuť, keď nápravu nesprávnych rozhodnutí o postúpení veci z dôvodu nedostatku miestnej príslušnosti možno dosiahnuť cez ustanovenie § 104a ods. 3, resp. § 105 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá tak, že ak súd, ktorému bola vec postúpená, s postúpením nesúhlasí, alebo účastník postúpenie namieta do 15 dní od doručenia upovedomenia o postúpení, predloží vec na rozhodnutie svojmu nadriadenému súdu; jeho rozhodnutím je viazaný aj súd, ktorému má byť vec podľa rozhodnutia nadriadeného súdu postúpená (pozri k tomu napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Sžo/8/2011).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto z dôvodov vyššie uvedených odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP ako odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia (§ 11 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Na preskúmavanie rozhodnutí a postupu sú vecne príslušné krajské sudy, ak zákon neustanovuje inak (§ 246 ods. 1 OSP).

Miestne príslušným je súd, v ktorého obvode má sídlo správny orgán, ktorého rozhodnutie a postup sa preskúmava, ak nie je ustanovené inak. Ak ide o rozhodnutie orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, okrem ústredných orgánov štátnej správy, miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd navrhovateľa (§ 246a ods. 1 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým dáva do pozornosti, že orgánmi verejnej správy s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky podľa súčasnej právnej úpravy sú:

a) regulačné a dozorové orgány

1. Národná banka Slovenska (zákon č. 566/1992 Zb., zákon č. 483/2001 Z. z. a zákon č. 747/2004 Z. z.),
2. Poštový regulačný úrad (zákon č. 507/2001 Z. z.),
3. Rada pre vysielanie a retransmisiu (zákon č. 308/2000 Z. z.),
4. Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky (zákon č. 610/2003 Z. z.),
5. Úrad na ochranu osobných údajov (zákon č. 428/2002 Z. z.),
6. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (zákon č. 581/2004 Z. z.),
7. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (zákon č. 276/2001 Z. z.),
8. Úrad pre reguláciu železničnej dopravy (zákon č. 164/1996 Z. z.);

b) dekoncentrované orgány štátnej správy

1. Centrum pre chemické látky a prípravky (zákon č. 163/2001 Z. z.),
2. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (zákon č. 479/2009 Z. z. a § 268m zákona č. 200/1998 Z. z.),
3. Letecký úrad Slovenskej republiky (zákon č. 143/1998 Z. z.),
4. Národný inšpektorát práce (zákon č. 125/2006 Z. z.),
5. Pamiatkový úrad Slovenskej republiky (zákon č. 49/2002 Z. z.),
6. Pôdohospodárska platobná agentúra (zákon č. 543/2007 Z. z.),
7. Puncový úrad (zákon č. 10/2004 Z. z.),
8. Slovenský banský úrad (zákon č. 51/1988 Zb.) a Hlavný banský úrad (zákon č. 58/1998 Z. z.)
9. Slovenský metrologický ústav (zákon č. 142/2000 Z. z.),
10. Štátna kúpeľná komisia (zákon č. 358/2005 Z. z.),
11. Štátna plavebná správa (zákon č. 338/2000 Z. z.),
12. Štátna veterinárna a potravinová správa (zákon č. 39/2007 Z. z.),
13. Štátny ústav pre kontrolu liečiv (zákon č. 140/1998 Z. z.),
14. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (zákon č. 355/2007 Z. z.),
15. Ústav štátnej kontroly veterinárnych biopreparátov a liečiv (zákon č. 39/2007 Z. z.),
16. Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny (zákon č. 453/2003 Z. z.),
17. Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky (zákon č. 421/2004 Z. z.),
18. Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (zákon č. 328/2002 Z. z.),
19. Vyššia vojenská správa (zákon č. 319/2002 Z. z.);

c) inšpekčné orgány

1. Inšpektorát kúpeľov a žriediel (zákon č. 277/1994 Z. z. účinný do 31.12.2005),
2. Katastrálna inšpekcia (zákon č. 162/1995 Z. z.),
3. Plemenárska inšpekcia Slovenskej republiky (zákon č. 194/1998 Z. z.),
4. Slovenská inšpekcia životného prostredia (zákon č. 525/2003 Z. z.),
5. Slovenská obchodná inšpekcia (zákon č. 128/2002 Z. z.),
6. Slovenská stavebná inšpekcia (zákon č. 50/1976 Zb. a zákon č. 608/2003 Z. z.),
7. Slovenský metrologický inšpektorát (zákon č. 142/2002 Z. z.),
8. Štátna energetická inšpekcia (zákon č. 656/2004 Z. z.),
9. Štátna veterinárna a potravinová správa Slovenskej republiky (zákon č. 39/2007 Z. z.),
10. Štátna školská inšpekcia (zákon č. 596/2003 Z. z.);

d) ďalšie orgány s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky

1. Sociálna poisťovňa (zákon č. 461/2003 Z. z.),
2. niektoré samosprávne stavovské organizácie, napr. Slovenská advokátska komora (zákon č. 586/2003 Z. z.), Notárska komora Slovenskej republiky (zákon č. 323/1992 Zb.), Slovenská komora exekútorov (zákon č. 233/1995 Z. z.), Slovenská komora architektov (zákon č. 138/1992 Zb.), Komora auditorov (zákon č. 540/2007 Z. z.), Komora geodetov a kartografův (zákon č. 216/1995 Z. z.), Komora kominárov Slovenska (zákon č. 161/1998 Z. z.), tiež napr. aj Komora reštaurátorov, Slovenská lekárska komora, Slovenská lekárnická komora a ďalšie komory podľa zákona č. 578/2004 Z. z..

Žalovaného Personálny úrad Ozbrojených síl Slovenskej republiky zákon č. 346/2005 Z. z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov ani iný zákon za orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky neoznačuje a akýmkoľvek výkladom nie je možné zákonom stanovený okruh orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky rozširovať.

Z uvedeného je zrejmé, že žalovaného nemožno považovať za orgán s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, a preto niet dôvodu posudzovať miestnu príslušnosť súdu podľa § 246a ods. 1 veta druhá OSP, teda podľa všeobecného súdu žalobcu, t. j. podľa jeho bydliska.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 105 ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP rozhodol, že nesúhlas Krajského súdu v Žiline s postúpením veci nie je dôvodný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.